

РЕШЕНИЕ

№ 6188

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **5655** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Пенсионно осигурително дружество [фирма] (ПОД [фирма]), представлявано от адв. Г. против решение от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15790/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-589/26.10.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“. Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се съображения, че в нарушение на процесуалния закон Софийският районен съд е игнорирал направените с жалбата възражения, не е обсъдил всички приети по делото доказателства и е отхвърлил без мотиви доказателствено искане за допускане на съдебно-икономическа експертиза. Твърди се, че дружеството само е установило превишение на посочения лимит, допуснато в следствие на техническа грешка и незабавно е предприело действия по възстановяване на нарушения лимит, което се потвърждавало от приетите в производството пред Софийския районен съд писмени документи. Излагат се и доводи, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъл

на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-589/26.10.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание чл. 351, ал. 3, т.2 във вр. с ал.1, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване на ПОД [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 20 000 лева, за извършено нарушение по чл. 177а, ал. 1 от КСО.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че с писмо вх. №РГ-12-14-24/21.07.2020 г. ПОД [фирма], в качеството си на лицензирано пенсионно-осигурително дружество е уведомило КФН, че на 16.07.2020г. е придобило 250 000 броя акции с право на глас от капитала на ЗД [фирма] с ISIN код на емисията BG1100044087. Придобитите от дружеството акции представляват 3,56% от акциите с право на глас, издадени от ЗД [фирма].

При осъществен надзор от страна на КФН е установено, че преди процесната сделка ПОД [фирма] притежава 317 494 броя, представляващи 4,53% от акциите с право на глас, издадени от ЗД [фирма], като с придобитите на 16.07.2020 г. техният брой достига 567 494 или 8,09% от акциите с право на глас. В хода на проверката служители на КФН изискали от [фирма] заверени копия от книгата на акционерите на ЗД [фирма] и информация за сключените сделки с акции на емитента в периода от 10.07.2020 г. до 21.07.2021 г., която документация потвърдила установените факти. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл.177а, ал. 1 от КСО.

Въз основа на така установената фактическа обстановка от решаващия съд е обоснован извод, че наказателното постановелние е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение, който е бил предявен на нарушителя. Както в АУАН, така и в обжалваното наказателно постановление подробно са описани нарушението и обстоятелствата при които е

извършено. Въз основа на събраните доказателства решаващият съд е приел, че ПОД [фирма] е извършил вмененото му нарушение на чл.177а, ал.1 от КСО, за което правилно е била ангажирана административно - наказателната му отговорност. Преценил е и, че не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 93, т.9 от Наказателния кодекс във връзка с чл. 11 от ЗАНН.

Решението е правилно.

При постановяване на обжалваното решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН във връзка с чл. 218, ал. 2 от АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. При осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали не е допуснато соченото от касатора нарушение. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса, нито пък може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Тя е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото не сочат. В случая, Софийския районен съд е проявил активност и е събрал всички относими, допустими и поискани от страните доказателства, като е осъществил дължимия анализ на доказателствения материал.

Доводите за допуснати от състава съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Те са наведени в светлината на твърдението на касатора, че в нарушение на правилата районният съдия е лишил касатора от право на защита - липсва произнасяне по искането за назначаване на експертиза. Действително, със жалбата срещу процесното наказателно постановление, дружеството е направило искане за назначаване на съдебно-икономическа експертиза, която да отговори на поставените от дружеството въпроси. В проведеното на 15.03.2021 г. публично съдебно заседание, съдия-докладчикът е оставил без уважение искането за допускане на съдебно-икономическа експертиза, с мотиви, че видът на сделките регистрирани в Централния депозитар, през посочения в жалбата времеви период, както и финансовия резултат от същите, не касаят включените в предмета на доказване обстоятелства. Освен това в посоченото съдебно заседание, страните са заявили, че нямат други искания, поради което с протоколно определение е даден ход на делото по същество.

Предвид това, настоящият касационен състав намира, че при разглеждането и решаването на делото Софийският районен съд не е допуснал твърдяното нарушение на процесуалните правила и не е нарушил правото на защита на касатора.

Соченото нарушение, изразяващо се в неизлагането на подробни мотиви по възраженията, изложени в жалбата, не следва да се квалифицира като съществено, тъй като не се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание.

Фактичката обстановка по случая е установена въз основа на пълен, всеотраслен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, въз основа на които е обоснован извод за осъществяване от страна на санкционираното дружество на вмененото му нарушение по чл. 177а, ал. 1 от КСО. Съгласно посочената разпоредба, в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението, пенсионноосигурителното дружество и управляваните от него фондове за допълнително задължително пенсионно осигуряване и фондове за извършване на плащания не могат поотделно да притежават повече от 7 на сто от акциите с право на глас на един емитент.

В конкретния случай към 15.07.2020г. ПОД [фирма] притежава 317 494 броя акции с право на глас, издадени от ЗД [фирма], които възлизат на 4,53 на сто от акциите на емитента. На 16.07.2020г. ПОД [фирма] придобива 250 000 броя акции с право на глас от капитала на ЗД [фирма], представляващи 3,56 на сто от акциите с право на глас, издадени от ЗД [фирма], с което общият процент на притежаваните от него акции от акциите на този емитент е 8,09 на сто – с 1,09 на сто над допустимия праг, предвиден в разпоредбата на чл.177а, ал.1 КСО. С това действие дружеството е осъществило вмененото му нарушение, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Всички последващи действия по разпореждане с част от придобитите акции с оглед отстраняване на нарушението, са ирелевантни към факта на извършването му. В този смисъл броят на продадените акции и датата на извършване на продажбата имат отношение единствено към преценката за това дали са смекчаващи отговорността обстоятелства.

В контекста на изложеното и предвид обстоятелството, че се касае за влягане на средства на фондове за допълнително задължително пенсионно осигуряване, по отношение на които законодателят е предвидил редица ограничения с оглед охрана на интересите на вложителите в тях, предвид значимостта на охраняваните обществени отношения, съдът в настоящия му състав споделя изложените от Софийския районен съд съображения за неприложимостта на института по чл. 28 от ЗАНН, поради което не следва да ги преповтаря. Степента на обществена опасност на посочените нарушения е отчетена и от законодателя, който в чл. 351, ал. 2 от КСО /в приложимата редакция/ е предвидил минимален размер на санкцията от 20 000 лева.

По изложените съображения, касационният съд счита, че спрямо обжалваното решение не е налице което и да е от касационните основания по чл. 348 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл. 63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид това, Административен съд София-град, XIX касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15790/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Пенсионно осигурително дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор, сумата от 100 (сто) лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.